

som er tilvejebragt, ikke slaar til. Der vil dog gaa adskillige Aar, inden man kan faa Forholdene ordnet, hvis man ikke er forberedt derpaa, og nu skal vi dog en Gang til at faa ordnede Forhold. Og hvilke vil da de ordnede Forhold være? Det vilde være, at man gennemfører Projektet fuldt ud, saaledes at man lægger en Linie til hen over Frederiksberg, Rolighedsvej, ud til Nørrebro, saaledes at man her faar en Ringlinie med flere Stationer. Jeg tror for det første, at det vil være nødvendigt, og dernæst tror jeg, at det vil betale sig. Hvis jeg husker ret, er det saa, at selv om man regner med nogen Forøgelse af Udgifterne ved det den Gang projekterede, vil det holde sig indenfor en Merudgift af 4 Mill. Kr. Dette, kan man sige, er ikke noget ringe Beløb. Den Gang var der Tale om, at Frederiksberg og Københavns Kommuner for at faa den Foranstaltning skulde betale hver 1 Mill. Kr. Det var nu et ret strengt Krav, der der blev stillet, imidlertid skulde jeg tro, at man vilde kunne komme ud over det Spørgsmaal, hvis man fra Stats-Autoriteternes Side vilde forhandle med de to Kommuner, saaledes at Staten kun overtog Halvdelen af Udgiften, medens Kommunerne i Forening bar den anden Halvdel. Sagen er den, at der ikke skal eksproprieres noget som helst Jord dertil. Der er i sin Tid blevet eksproprieret Jord, og der er endogsaa i sin Tid kørt store Jordmasser til, der skulde tjene som Fundament for denne ophøjede Bane. Udgifter til Ekspropriation er der altsaa ikke, der er kun Tale om et Beløb, som holder sig indenfor disse 4 Mill. Kr. Af de Grunde, som jeg her har tilladt mig at nævne, henstiller jeg derfor ærbødigst til den højtærede Minister, om han vil tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse foruden det Spørgsmaal, jeg før nævnede, om en midlertidig Forbedring af Kørselsforholdet for Frederiksbergs Vedkommende.

Jeg skal slutte her og lade fare, hvad jeg ellers kunde have Lyst til at sige om en Sag, nemlig med Hensyn til den gældende Lov om Almenskolen, som vi fik for en Del Aar siden, og som har vist sig at være paa mange Punkter saare uheldig. Den har for det første medført en Niveausænkning, jeg kan næsten sige over hele Linien, den har bevirket, at de Mennesker, der skal studere ved Universitetet, ikke mere kan møde med de Forudsætninger, som Universitetsstudiet maa kræve, og har ogsaa medført, at den Realeksamen, som nu tages paa det samme Alderstrin, hvor man tidligere tog

Præliminæreksamen, staar langt tilbage for Præliminæreksamen eller den saakaldte almindelige Forberedelseseksamen — det var jo det rette Navn —, en af de bedste Eksaminer, vi har haft her i Landet, og som man desværre den Gang kastede over Bord, det vil sige ikke endeligt kastede over Bord, den eksisterer endnu, jeg tror endogsaa, at Antallet af dem, som søger til denne Eksamen, er i stadig Stigen, og det gør de paagældende vel i, thi de skaffer sig derved et ganske anderledes Kundskabsforraad, end det er muligt at faa gennem Realeksamen, saaledes som den nu er, og det er en stor Lettelse i deres fremtidige Virksomhed. Der lægges ogsaa en ganske anden Vægt, og med Rette, fra Folk, som tager imod de unge Mennesker, paa Præliminæreksamen end paa Realeksamen, og det har endvidere f. Eks. medført, at Uddannelses-tiden for unge Mennesker, der vil studere paa Landbohøjskolen, det være sig til Dyr læge, Forstmand eller Landinspektør, og som ikke er blevet Studenter, er blevet forlænget, nemlig derigennem, at de efter at have taget Eksamen, og før de tager fat paa Studiet, maa aflægge en Adgangseksamen ved Højskolen, til hvilken Forberedelsen tager nogen Tid, en Adgangseksamen, som de er fritaget for at tage, hvis de sidder inde med den almindelige Forberedelseseksamen.

Men jeg skal ikke komme ind paa disse Forhold, heller ikke paa den glædelige Vending, der efterhaanden er foregaaet med Karaktersystemet, hvor det synes, som om Kultusministeriet i Tidernes Løb har haft ikke faa Vanskeligheder, undertiden ret pudsige Vanskeligheder; men saa er man dog endt med, kan jeg sige, at indføre det gamle Karaktersystem igen, og det skulde man aldrig have forladt. Nu er det saa, at de Tal, man har indført, er sammenlignet med de gamle Betegnelser, for at Lærere og Forældre kan forstaa dem, og det er fuldstændig rigtigt. Men man skulde aldrig have forladt dem, for der er ingen, som har Forestilling om — det vil vare lang Tid —, hvad en Karakter 4 eller 5 betyder, men fra gammel Tid er det indlevet i Befolkningen, hvad „temmelig godt“ betyder, og hvad „godt“ betyder, selv om de Ord, man der bruger, ikke i og for sig er de mest ram-mende Domme over den Præstation, der her er Tale om. Men det spiller jo ingen Rolle; „temmelig godt“ givet som Karakter er i Virkeligheden „temmelig slet“, men det ved alle, der har med disse Ting at gøre, og den Slags Betegnelser, som er indlevet i